

Έβαψα την παλιά πόρτα και σε περίμενα.
Άργησες να μπεις μέσα
και δεν ξανάρθες ποτέ

Βγήκα να σ' αναζητήσω
και σε βρήκα κατάσπρη
και παγωμένη,
με ελάχιστη σκόνη που απέμεινε
απ' αυτήν που έχτισες
την νεκρική σου βίλα.

Άλλαξα πορεία,
ακολουθώ ντας τις παλιές γραμμές του τραμ
κ' έφτασα εκεί όπου ξεκίνησα.
Έμεινα να κοιτάζω τον κόσμο
που άλλαζε το δέρμα του όπως το φίδι.

Σε πλησίασα και τρόμαξες.
Έτρεξες τρομαγμένη μακριά,
κι' εγώ ντράπηκα.
Δεν θα ξαναπώ πια καλημέρα σε κανέναν.

Άρχισα να περπατώ
κι' έφυγα.
Έβαλα το σώμα μου σ' ένα βαπόρι
και ταξίδεψα.
Μα πουθενά η γοργόνα.
Μόνο μπλε,
που κι' αυτό θύμωσε
και τάραξε τα σωθικά μου.

Γονάτισα να προσευχηθώ

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Παρασκευή, 27 Μάρτιος 2009 11:40

**Μ' έδιωξε σ' ένα νησί
που δεν ήταν η Ιθάκη,
ούτε η Πηνελόπη να με περιμένει.**

**Περπάτησα στον γιαλό,
τσαλακώ νοντας την άμμο
και διάβασα το νόημά της.
Ήταν κι' αυτή μόνη κι' εγκαταλειμμένη.**

**Κάναμε παρέα ως το σούρουπο.
Ύστερα ανέβηκα στο μοναστήρι,
μα βρήκα την πόρτα κλειστή.**

**Γονάτισα να προσευχηθώ
και κοιμήθηκα....**

Νίκος Στυλιανού